

Sygn. akt IV U 628/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lutego 2019 r. w S.

odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 3 lipca 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 628/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lipca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy K. C. przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że nie stwierdzono u niego niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Od w/w decyzji odwołanie złożył ubezpieczony K. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że cierpi na padaczkę i w związku z tym wymaga pomocy innych osób przy wykonywaniu czynności życia codziennego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a także wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych uzasadniających zmianę tej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony K. C. ma 67 lat i od 1 października 2017r. uprawniony jest do emerytury (decyzja o przyznaniu emerytury – akta emerytalne).

W dniu 18 marca 2019r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS u ubezpieczonego rozpoznała: padaczkę lekooporną oraz organiczne zaburzenia osobowości i zachowania (pomieszanej etiologii z deficytem funkcji poznawczych nieosiągających poziomu otępienia), a także stan po operacji oponiaka w 2005r. (k.27 akta rentowe –tom dokumentacji medycznej). W ocenie komisji lekarskiej ZUS stopień zaawansowania wymienionych schorzeń nie powoduje niezdolności do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu swojego stanowiska komisja lekarska ZUS wskazała, że ubezpieczony jest wszechstronnie zorientowany, wydolny krążeniowo-oddechowo, porusza się samodzielnie, a także samodzielnie ubiera się. Dysfunkcja układu neurologicznego stwierdzona badaniem bezpośrednim i wynikami badań zgromadzonymi w aktach rentowych narusza sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu umiarkowanym. Powyższe orzeczenie stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 3 lipca 2018r. (akta emerytalne).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, psychiatry oraz psychologa. Opiniujący biegli po zaznajomieniu się z całością dokumentacji medycznej oraz przeprowadzeniu badania przedmiotowego zdiagnozowali u K. C. następujące schorzenia: stan po operacji guza prawej półkuli mózgu w 2005r., padaczkę objawową, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania niesięgające poziomu otępienia, organiczne zaburzenia depresyjne oraz łagodne zaburzenia procesów poznawczych (opinia biegłych k.14-19 akt sprawy). Dodatkowo biegli psychiatra i psycholog stwierdzili, że zdiagnozowane u ubezpieczonego schorzenia nie powodują jego niezdolności do samodzielnej egzystencji. Biegli wskazali, iż ubezpieczony samodzielnie porusza się, przyjmuje posiłki, nawiązuje logiczny kontakt słowny oraz jest prawidłowo zorientowany. Biegli podzielili ocenę sprawności ubezpieczonego dokonaną przez komisję lekarską ZUS.

Mimo, iż ubezpieczony otrzymał odpis opinii biegłych lekarzy neurologa, psychiatry i psychologa, nie stawiał się na rozprawie, także nie zgłosił zastrzeżeń do wymienionej opinii.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłych lekarzy jest wyczerpująca, spójna i logiczna. Dlatego też, w ocenie Sadu Okręgowego zasługuje na podzielenie. Zauważyć należy, iż żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłych odnośnie rozpoznanych schorzeń, jak również wniosków z niej wypływających. Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17n października 1998r. (Dz. U. z 2018r. poz.1270), warunkiem uzyskania prawa do dodatku pielęgnacyjnego jest ukończenie 75. roku życia albo wykazanie niezdolności do samodzielnej egzystencji. Podzielając opinię biegłych Sąd przyjął, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji, wobec czego nie spełnia przesłanki ustawowej do zdobycia uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego.

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy kierując się treścią art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.